

§ 5. 1. Wnioski o przyznanie emerytury i renty w drodze wyjątku zgłasza się do Urzędu do Spraw Kombatantów za pośrednictwem właściwego zarządu wojewódzkiego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację lub bezpośrednio do Urzędu.

2. Urząd do Spraw Kombatantów, rozpatrując wniosek o przyznanie emerytury lub renty w drodze wyjątku, bierze w szczególności pod uwagę warunki rodzinne i materialne wnioskodawcy, a zwłaszcza to, czy wnioskodawca ma niezbędne środki utrzymania.

3. O przyznaniu przez Prezesa Urzędu do Spraw Kombatantów w drodze wyjątku emerytury lub renty albo o odmowie przyznania świadczenia Urząd do Spraw Kombatantów zawiadamia zainteresowanego. Urząd do Spraw Kombatantów o przyznaniu emerytury lub renty zawiadamia również właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który na tej podstawie podejmuje wypłatę świadczeń, ustalając także uprawnienia do dodatków przysługujących do tych świadczeń.

4. Wnioski o zasiłki pogrzebowe przyjmują i prawo do tych zasiłków ustalają oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 6. Do emerytur i rent przyznanych w drodze wyjątku kombatantom i pozostałym po nich członkom rodzin, w sprawach nie określonych rozporządzeniem, mają odpowiednie zastosowanie przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, a w szczególności w zakresie dotyczącym wypłaty świadczeń, zawieszania i ustania prawa do świadczeń, zwrotu nieprawnie pobranych świadczeń oraz dokonywania potrąceń i egzekucji ze świadczeń.

§ 7. 1. Osobom pobierającym w dniu wejścia w życie rozporządzenia emerytury lub renty przyznane albo podwyższone w drodze wyjątku na podstawie przepisów dotychczasowych przyznaje się z urzędu zamiast tych świadczeń — odpowiednie emerytury i renty w wysokości najniższych emerytur i rent inwalidzkich albo rent rodzinnych przewidzianych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. Emerytury i renty przyznane stosownie do ust. 1 nie mogą być niższe od kwoty emerytury lub renty pobieranej w dniu wejścia w życie rozporządzenia, łącznie z rekompensatami z tytułu podwyżek cen.

3. Osobom pobierającym emerytury i renty przyznane w myśl ust. 1 nie przysługują od dnia wejścia w życie rozporządzenia pobierane dotychczas rekompensaty z tytułu podwyżek cen.

4. Do emerytur i rent przyznanych lub podwyższonych w drodze wyjątku kombatantom lub pozostałym po nich członkom rodzin przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się również przepisy § 2—4.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1975 r. w sprawie wyjątkowego przyznawania i podwyższania emerytur oraz rent kombatantom i więźniom obozów koncentracyjnych oraz pozostałym po nich członkom rodzin (Dz. U. z 1975 r. Nr 45, poz. 238, z 1980 r. Nr 28, poz. 124 i z 1981 r. Nr 24, poz. 129).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w. J. Obodowski

295

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1982 r.

w sprawie szczegółowych zasad tworzenia Państwowego Funduszu Kombatantów i zarządzania tym funduszem.

Na podstawie art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122), zwanej dalej „ustawą”, oraz w związku z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Źródłem dochodów Państwowego Funduszu Kombatantów, zwanego dalej „funduszem”, są dotacje z budżetu państwa oraz dobrowolne wpłaty osób i instytucji.

2. Środki pieniężne funduszu gromadzi się na odrębnym rachunku bankowym.

§ 2. 1. Projekt rocznego planu finansowego funduszu opracowuje Urząd do Spraw Kombatantów po zasięgnięciu opinii zainteresowanych naczelnymi i centralnymi organów administracji państwowej oraz Zarządów Głównych: Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, Związku Inwalidów Wojennych PRL oraz Związku Ociemniałych Żołnierzy PRL.

2. W rocznym planie finansowym funduszu uwzględnia się środki finansowe niezbędne na pokrycie potrzeb funduszu, a w szczególności na:

- 1) emerytury i renty określone w ustawie oraz inne świadczenia pieniężne przysługujące osobom pobierającym te emerytury i renty,
- 2) renty inwalidzkie i rodzinne oraz inne świadczenia pieniężne przewidziane w przepisach o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin,
- 3) świadczenia przysługujące kombatantom na podstawie art. 18 ustawy,
- 4) doraźną pomoc pieniężną dla kombatantów oraz pozostałych po nich członków rodzin, udzielaną przez Urząd do Spraw Kombatantów,
- 5) doraźną pomoc pieniężną dla kombatantów oraz pozostałych po nich członków rodzin, udzielaną przez Związek Bojowników o Wolność i Demokrację, Związek Inwalidów Wojennych PRL oraz Związek Ociemniałych Żołnierzy PRL,
- 6) budowę i wyposażenie tworzonych przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej domów kombatanta, sa-

natoriów oraz innych zakładów leczniczych dla kombatan-
tów,

- 7) zakup lub wyposażenie obiektów socjalnych dla kombatan-
tów i udział w kosztach budowy takich obiektów,
- 8) wydatki związane z działalnością wydawniczą dotyczącą walk o wyzwolenie narodowe i społeczne, ruchu oporu i martyrologii narodu polskiego,
- 9) inne wydatki, a zwłaszcza związane z działalnością socjalną i rehabilitacyjną na rzecz środowiska kombatanckiego.

§ 3. 1. Realizacja wydatków przewidzianych w rocznym planie finansowym funduszu może następować w drodze bezpośrednich wypłat przez dysponenta głównego funduszu — Urząd do Spraw Kombatantów lub przez dysponentów niższego stopnia, wyznaczanych przez Prezesa Urzędu do Spraw Kombatantów.

2. Urząd do Spraw Kombatantów przekazuje środki finansowe funduszu:

- 1) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych z tytułu pokrycia wypłacanych świadczeń emerytalnych i rentowych — po otrzymaniu miesięcznego rozliczenia z dokonanych wypłat,
- 2) właściwym organom administracji państwowej lub innym jednostkom organizacyjnym z tytułu realizacji świadczeń, o których mowa w art. 18 ustawy — po otrzymaniu kwartalnych rozliczeń,
- 3) zarządom głównym organizacji kombatanckich jako dysponentom niższego stopnia, na doraźną pomoc pieniężną — sukcesywnie do wysokości kwot zatwierdzonych w planie finansowym funduszu,

- 4) Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej na budowę i wyposażenie sanatoriów oraz innych zakładów leczniczych dla kombatantów — po wprowadzeniu inwestycji do planu, a właściwym wojewodom (prezydentom miast stopnia wojewódzkiego) — na budowę i wyposażenie domów kombatanta.

3. Środki finansowe przewidziane w planie funduszu na wydatki, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 4 i 7—9, są realizowane bezpośrednio przez Urząd do Spraw Kombatantów.

4. Środki finansowe nie wydatkowane w roku bieżącym przechodzą na rok następny.

§ 4. Prezes Urzędu do Spraw Kombatantów, po zasięgnięciu opinii zarządów głównych organizacji kombatanckich, ustala szczegółowe zasady udzielania przez te organizacje i Urząd doraźnej pomocy pieniężnej, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 4 i 5, oraz wysokość indywidualnie przyznawanych kwot pomocy doraźnej.

§ 5. W sprawach nie unormowanych rozporządzeniem mają zastosowanie przepisy o funduszach celowych.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1975 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia Państwowego Funduszu Kombatantów i Więźniów Obozów Koncentracyjnych i zarządzania tym funduszem (Dz. U. Nr 45, poz. 237).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

296

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie sprzedaży przez Państwo budynków z równoczesnym oddawaniem działek w użytkowanie wieczyste.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159, z 1972 r. Nr 27, poz. 193 i z 1974 r. Nr 14, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. W tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie sprzedaży przez Państwo budynków z równoczesnym oddawaniem działek w użytkowanie wieczyste (Dz. U. z 1975 r. Nr 2, poz. 9 i Nr 45, poz. 235, z 1979 r. Nr 11, poz. 76, z 1980 r. Nr 5, poz. 11 oraz z 1981 r. Nr 15, poz. 69)

stawki cen 1 m² powierzchni użytkowej lokali podwyższa się o 300%.

§ 2. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, lecz nie zakończonych ostatecznymi decyzjami o sprzedaży lokalu, stosuje się przepisy rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

297

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1982 r.

w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania w uspołecznionych zakładach pracy dodatkowych dni wolnych od pracy w 1983 r.

Na podstawie art. 129 § 2, art. 145 i art. 150 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16,

poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) zarządza się, co następuje: